

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Tihelkové a přísedících Milana Ženožičky a Karla Siudy v hlavním líčení konaném dne [datum]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [okres], bez zaměstnání, bytem trvale [obec], [ulice a číslo], adresa pro doručování [obec] [číslo]

je vinen, že

1.

v době od podzimu 2013 do února 2016 ve společných bydlech v [obec], okres [okres], na ulici [anonymizována tři slova] a na ulici [ulice a číslo], a v [obec] [anonymizována tři slova], okres [okres], soustavně s postupně vzrůstající četností a intenzitou zle a bezcitně nakládal se svou družkou [celé jméno poškozené], nar. [rok], kterou opakovaně ponižoval vulgárními nadávkami, urážel ji pro vzhled v těhotenství a po porodu, podezřívá ji z nevěry a kontroloval její komunikaci přes mobilní telefon a sociální sítě, vulgárně ji napadal pro domnělou nevěru, zakazoval jí stýkat se s rodinou a přáteli a opakovaně ji fyzicky napadal fackami a slovně výhrůžkami, že zase dostane přes hubu, v důsledku čehož omezila své styky s přáteli, neboť měla strach z dalšího napadání, přičemž nejméně ve dvou případech ji fyzicky napadal i dalšími způsoby, a to

- I. na podzim roku 2013 poté, co se z Facebooku dověděl o její nevěře, ji v noci probudil hlasitými vulgárními nadávkami a poté ji na posteli udeřil otevřenou dlaní do obličeje a tloukl ji polštářem po hlavě, v důsledku čehož jí tekla krev z úst,
- II. na jaře roku 2015 poté, co mu sdělila, že od něj chce odejít, ji napadl nejprve vulgárními nadávkami, poté ji opakovaně udeřil do obličeje nejméně dvěma silnými ranami, tahal ji za

vlasý, po kterých krvácela z úst a měla otisk ruky na obličeji a byla celá oteklá, přičemž lékařské ošetření nevyhledala,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

2.

v době nejméně od počátku roku 2015 do února 2016 ve společných bydlech v [obec], okres [okres] a v [obec] [anonymizována dvě slova], okres [okres], zle a bezcitně nakládal se svým nezletilým synem [celé jméno poškozeného], [datum narození], kterému neprojevoval rodičovskou lásku a náklonnost, naopak ho bezdůvodně či z malicherných příčin trestal pohlavky, fackami, bitím rukou po rukách, zadku a dalších částech těla, případně údery různými předměty po hlavice nezletilého, což na těle nezletilého zanechávalo stopy v podobě pohmožděnin na hlavě i na různých částech těla,

tedy

týral osobu, která je v jeho péči nebo výchově,

3.

v době nejméně od února 2016 do září 2016 v [obec], okres [okres], a jinde, poté, [celé jméno poškozené] v důsledku předešlého napadání opustila společnou domácnost a odstěhovala se z [ulice] do [obec], ji opakovaně vyhledával u rodiny, v novém bydlišti a v jeho okolí, ustavičně ji telefonicky i osobně kontaktoval pod různými záminkami, a to i v nočních hodinách, a žádal ji, aby se vrátila k němu, přičemž jí vulgárně nadával a vyhrožoval, a to zejména tím, že se postará, aby už neviděla syna, pokud se k němu nevrátí a následně stupňoval frekvenci kontaktů, až nakonec [celé jméno poškozené] jeho naléhání ze strachu a z obav o nezletilého podlehla a soužití s ním na podzim 2016 obnovila,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu nebo jeho osobám blízkým a vyhledával jeho osobní blízkost nebo jej sledoval a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktoval,

čímž spáchal

v bodě 1.

přechin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1 trestního zákoníku,

v bodě 2.

přechin týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1 trestního zákoníku,

v bodě 3.

přechin nebezpečného pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno a), b), c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 198 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 84 trestního zákoníku za podmínek uvedených v § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu.

Podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 4 (čtyř) roků.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se protiprávního jednání dopustil tím, že v době od podzimu 2013 do února 2016 ve společných bydlešcích v [obec], okres [okres], na ulici [anonymizována tři slova] a na ulici [ulice a číslo], a v [obec] [anonymizována tři slova], okres [okres], soustavně s postupně vzrůstající četností a intenzitou zle a bezcitně nakládal se svou družkou [celé jméno poškozené], nar. [rok], kterou opakovaně ponižoval vulgárními nadávkami, urážel ji pro vzhled v těhotenství a po porodu, podezřívá ji z nevěry a kontroloval její komunikaci přes mobilní telefon a sociální síť, vulgárně ji napadal pro domnělou nevěru, zakazoval jí stýkat se s rodinou a přáteli a opakovaně ji fyzicky napadal fackami a slovně výhrůžkami, že zase dostane přes hubu, v důsledku čehož omezila své styky s přáteli, neboť měla strach z dalšího napadání, přičemž nejméně ve dvou případech ji fyzicky napadal i dalšími způsoby, a to na podzim roku 2013 poté, co se z Facebooku dověděl o její nevěře, ji v noci probudil hlasitými vulgárními nadávkami a poté ji na posteli udeřil otevřenou dlaní do obličeje a tloukl ji polštářem po hlavě, v důsledku čehož jí tekla krev z úst a na jaře roku 2015 poté, co mu sdělila, že od něj chce odejít, ji napadl nejprve vulgárními nadávkami, poté ji opakovaně udeřil do obličeje nejméně dvěma silnými ranami, tahal ji za vlasy, po kterých krvácela z úst a měla otisk ruky na obličeji a byla celá oteklá, přičemž lékařské ošetření nevyhledala, dále v době nejméně od počátku roku 2015 do února 2016 ve společných bydlešcích v [obec], okres [okres] a v [obec] [anonymizována dvě slova], okres [okres], zle a bezcitně nakládal se svým nezletilým synem [celé jméno poškozeného], [datum narození], kterému neprojevoval rodičovskou lásku a náklonnost, naopak ho bezdůvodně či z malicherných příčin trestal pohlavky, fackami, bitím rukou po rukách, zadku a dalších částech těla, případně údery různými předměty po hlavičce nezletilého, což na těle nezletilého zanechávalo stopy v podobě pohmožděnin na hlavě i na různých částech těla a rovněž v době nejméně od února 2016 do září 2016 v [obec], okres [okres], a jinde, poté, [celé jméno poškozené] v důsledku předešlého napadání opustila společnou domácnost a odstěhovala se z [ulice] do [obec], ji opakovaně vyhledával u rodiny, v novém bydlišti a v jeho okolí, ustavičně ji telefonicky i osobně kontaktoval pod různými záminkami, a to i v nočních hodinách, a žádal ji, aby se vrátila k němu, přičemž jí vulgárně nadával a vyhrožoval, a to zejména tím, že se postará, aby už neviděla syna, pokud se k němu nevrátí a následně stupňoval frekvenci kontaktů, až nakonec [celé jméno poškozené] jeho naléhání ze strachu a z obav o nezletilého podlehla a soužití s ním na podzim 2016 obnovila.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] k bodu 1. obžaloby uvedl, že není pravdou to, co je uvedeno v obžalobě, s obviněním nesouhlasí, připustil, že není „svatoušek“, avšak stalo se pouze to, k čemu se doznal a co již uvedl, kdy má však za to, že se jedná maximálně o přestupek, když párkrát v životě uhodil svou družku. I k synovi se chová stejně jako jeho družka. Se svou družkou se seznámil na jaře roku 2013 a ke společnému sestěhování došlo teprve v říjnu roku 2013. Tehdy bydleli na adrese [adresa obžalovaného] adrese [adresa obžalovaného a poškozené], když v únoru 2016 se jeho družka přestěhovala do [obec] a on se následně přestěhoval do [obec]. Jejich soužití popsal jako komplikované, kdy ze začátku byli zamilovaní, k žádným hádkám nedocházelo, k vážnějšímu konfliktu došlo teprve asi v listopadu roku 2013, kdy obžalovaný zjistil, že mu jeho družka byla nevěrná. Na Facebooku své družky viděl, že jí psal nějaký muž a proto svou družku vzbudil, zeptal se jí, co si o té situaci má myslet, křičel po své družce, naléhal na ni, aby se přiznala a ve vzteku ji jednou či dvakrát uhodil a hodil po ní polštář. Následně svého jednání litoval a omluvil se jí, což jeho družka přijala. Družka po jeho zásahu neměla žádné psychické následky, a pokud jde o fyzické, možná jí tekla krev z pusy, neboť má problémy se zuby, žádné modřiny neměla. V roce 2014 otěhotněla, rodina se přestěhovala, vše bylo v pořádku. Popřel, že by v létě roku 2014 od něj přítelkyně chtěla odejít. Řešili drobné spory jako v každé domácnosti. Následně družku obžalovaného přestalo bavit, že musí být neustále doma s dítětem, že se o něj musí starat a proto se o dítě staral i obžalovaný. Jeho přítelkyně se chtěla bavit s kamarádkami a starosti tak byly na něm. To trvalo asi měsíc nebo dva, obžalovanému se nelíbilo, že jeho přítelkyně neustále odchází a že je s kamarádkami, nemohl proto pracovat a musel se starat o dítě a proto na jaře roku 2015

došlo k další hádce, kdy mu přítelkyně řekla, že se chce vrátit k rodičům do [obec], načež jí tuto informaci obžalovaný vyčetl, řekl jí, že se chová nezodpovědně a že změnila své chování. Tehdy obžalovaný poškozenou jednou či dvakrát uhodil přes obličej, asi fackou, a to dost silnou, neboť poškozená měla červený otisk ruky na obličej, poté ji žduchl na postel a ona na ni spadla, křičel po ní a tím incident skončil. Žádné jiné závažnější události se nestaly. I podruhé se po incidentu družce omluvil a slíbil, že ji už neuhodí. I při druhém incidentu se poškozené spustila krev z pusy a měla modřinu na ruce, konkrétně na předloktí a opuchlý ret. Družka na zranění nebrala žádné léky a ani nebyla u lékaře. Když bydleli v [obec], k žádnému vážnějšímu incidentu nedošlo, chování poškozené se však změnilo, nechovala se hezky k obžalovanému, neustále po něm něco chtěla, křičela po obžalovaném a nedávala mu najevo, že s ním chce být. Občas se doma pohádali, a to i kvůli synovi, když obžalovaný v té době byl na rodičovské dovolené a družka navštěvovala školu. Na odchod poškozené z jejich domácnosti to vypadalo již v listopadu roku 2015 poté, co poškozená řekla, že ji nebaví takhle žít a že se obžalovaný nestará o dítě a že ji nemiluje a proto byly podány opatrovnické návrhy. Podruhé již pevně odhodlaná poškozená odešla v únoru 2016, kde se obžalovanému přiznala, že jí matka domluvila nějakého muže, s nímž má bydlet. Tehdy mezi nimi došlo ke slovní hádce. Rozchod obžalovaný snášel špatně, nejdříve na družku nenaléhal, postupně ale se mu sama začala ozývat a začala obžalovanému tvrdit, že se k němu chce vrátit, avšak poté se začali vídat pravidelněji, minimálně jednou týdně a následně spolu začali udržovat intimní styk. Družka utíkala od jejího tehdejšího přítele [ulice] za obžalovaným, trávila s ním čas, jezdili na výlety a se svým přítelem byla pouze tehdy, když byl doma. Před přítelem [příjmení] však poškozená hrála divadlo, přetvařovala se a tvářila se, že s obžalovaným nechce být. Nakonec se k sobě vrátili v září roku 2016, resp. v říjnu roku 2016 došlo k přestěhování. Následně počali druhé dítě. Asi v období od Vánoc roku 2014 do února 2016 pobýval v jejich domácnosti kamarád obžalovaného [jméno] [příjmení]. Dále je navštěvoval alespoň jednou týdně [jméno] [příjmení], kamarád obžalovaného, a dále bratr obžalovaného, matka s přítelem, co dva až tři týdny, naopak výjimečně navštěvovali rodinu rodiče družky.

3. K chování k synovi obžalovaný uvedl, že tento je hyperaktivní, vyvádí hlouposti, neustále se nějak projevuje, proto mu obžalovaný sem tam dal výchovný pohlavek nebo přes prsty a dělá to i dodnes, ale fyzicky jej trestá spíše jeho přítelkyně, kterou musel několikrát napomínat, že už to přehání. Jedná se o hodně nevychované dítě, na což měli vliv rodiče poškozené, kteří ho rozmazlili. Nejdříve však na rodičovské dovolené byl obžalovaný, následně jeho družka. Obžalovaný popřel, že by neprojevoval rodičovskou lásku a náklonnost, když obě své děti miluje, tráví s nimi volný čas, chodí ke svým kamarádům s dětmi a podobně. [příjmení] dal svému synovi pouze jednou v životě, kdy se neovládl, a jednalo se o incident s vaničkou. Obžalovaný uvedl, že tehdy dala jeho přítelkyně doprostřed pokoje vaničku a měla koupat syna, pak si to rozmyslela a měl jej koupat obžalovaný a než stihl obžalovaný dojít k vaničce, tak syn došel do vaničky sám, vaničku převrhnul a po celé místnosti se vylila voda; poté syna lisknul. Slabé pohlavky mu sem tam, jednou za měsíc, dá, když neustále dělá zakázané věci. Obžalovaný popřel, že by syna bil jinak než rukou, připustil, že ho bouchnul plastovou lžičkou po hlavě.

4. K bodu 3. obžaloby pak obžalovaný uvedl, že nikdy své přítelkyni nevyhrožoval ublížením na zdraví nebo zabitím, nepronásledoval ji a nevyhrožoval ani ublížením dítěte. Naopak do [obec] jezdil za [jméno] v situacích, kdy mu ona sama napsala, že má přijet, neboť se nudila. Před svým přítelem vše tajila. Když byla sama, chovala se k němu normálně, když byl doma její přítel, tak jej odmítala. Obžalovaný popsal incident, kdy byl domluvený s přítelkyní, že si kolem 20.00 hodin přijede pro syna, avšak se nemohl dostat do domu, proto házel do oken malé kamínky a poté mu pan [příjmení] sdělil, že má jít pryč, neboť poškozená se koupala a nechtěla mu již dát syna. Zůstal proto na místě asi do 21.00 hodin a stejně syna nedostal, což nepochopil. Popřel, že by posílal výhrůžné SMS zprávy, sprosté zprávy potvrdil. Nezpochybnil ani SMS zprávu o vozidle, kdy byl našťvaný, že neviděl týden syna a kdy mu bylo řečeno, že už jej neuvidí. Nevěděl však, co v SMS zprávě uvedl, nebylo to však myšleno vážně, jen jako zastrašení.

5. Poškozená [celé jméno poškozené] využila svého zákonného práva nevyprávět, neboť je znovu družkou obžalovaného, když od listopadu 2016 opět žijí ve společné domácnosti. Současně nedala souhlas k trestnímu stíhání jednání uvedeného pod bodem 3.

6. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedl, že od doby, kdy je vedeno toto trestní řízení, již není kamarádem obžalovaného a jeho přítelkyně. S obžalovaným a poškozenou bydleli společně na adrese [adresa obžalovaného a poškozené], celkem se mohlo jednat o šest až sedm měsíců. K jejich soužití uvedl, že ze začátku mu přišlo dobré, následně mezi partnery byly hádky, avšak to je všude a pokud jde o násilí, tak žádné neviděl. Co se týká chování obžalovaného k jeho synovi, tak k tomu si již u hlavního líčení nemohl na nic vzpomenout. Když vypovídal na policii, tak si události pamatoval lépe. Na poškozené neviděl žádné modřiny či podlitiny, viděl pouze běžné hádky. Pokud jde o syna, viděl sem tam nějaké plesknutí. Vzhledem k tomu, že svědek se významně odchyloval od své výpovědi z přípravného řízení, byla postupem dle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení z č. l. 43 - 48, v níž uvedl, že v době, kdy bydlel s partnery a jejich synem na [anonymizováno] ulici v [obec], zažil situaci, kdy poškozená řekla obžalovanému, ať se postará o syna, ten však na něj, „kašlal“, dělal si své věci a podobně. Svědek zažil situaci, kdy obžalovaný měl hlídat syna, posadil ho k sobě na klín obličejem k sobě a pracoval u toho na notebooku. Synovi se nějak nevěnoval, a když syn brečel, dal mu zaťatou pěstí přímo do čela, proto malý [jméno] začal brečet ještě více. Poté měl [jméno] na čele červený flek, který mu to týdne zmizel. V domácnosti docházelo často k hádkám, alespoň jedenkrát týdně, nejčastěji kvůli financím, neboť poškozená hradila vše, naopak svůj příjem si obžalovaný nechával a nijak nepřispíval na domácnost ani syna. Následně se rodina přestěhovala do [ulice] z důvodu údajného ovlivňování výchovy syna ze strany matky poškozené a ovlivňování poškozené ze strany její rodiny, neboť se poškozená chovala jinak, když se vrátila od své rodiny. Svědek zažil situace, kdy byl svědkem událostí, které mu byly nepříjemné. V [obec] se už obžalovaný choval k [jméno] špatně, dle svědka skoro až brutálně, kdy popsal situaci, kdy poškozená šla do sprchy, napustila předtím vaničku pro [jméno], dala jej do obýváku, aby jej obžalovaný okoupal a pohlídal a svědek tak viděl, že si obžalovaný vytáhnul vedle vaničky notebook, něco na něm dělal, syna vůbec nehlídal a [jméno] proto pomalu vstal a přesto, že svědek upozornil obžalovaného, aby hlídal syna, nebo že se převrhne vanička s vodou, řekl mu na to obžalovaný, že dostane přes hubu a tak se i stalo, neboť malý [jméno] převrhnul vaničku a obžalovaný na to zareagoval tak, že jej plesknul otevřenou dlaní přímo na tvář. Řešení nepovažoval svědek za šťastné. [jméno] měl na tváři zřetelný obtisk, který byl vidět nejméně dva dny a hrozně brečel. Svědek dále popsal situaci, kdy obžalovaný měl krmít syna polévkou, ale místo toho, aby mu dal malou lžičku nebo dával menší porce polévky na lžici, krmil jej velkou lžící a celé porce mu rval naráz do pusy. Když takové jídlo začal syn vyplivovat, uchopil jej rukou zespodu za obě tváře, vyšpulil pusu, aby ji měl otevřenou a dále jej lžící krmil, načež syn stále plival jídlo, a proto ho obžalovaný plesknul velkou kovovou lžící po hlavě tak, že opět syn brečel. Takto syna krmil dvakrát až třikrát týdně. Když měl obžalovaný dát synovi napít ze sklenice sunar, vypadalo to tak, že mu lil mléko do pusy, u toho se syn dusil a brečel, avšak obžalovaný takto přesto postupoval, aby co nejrychleji dítě nakrmil a mohl se věnovat svým aktivitám. Svědek byl u obdobného incidentu přítomen nejméně třikrát. Sám obžalovanému řekl, že takhle se k dítěti nechová a jeho chování nepovažoval za standardní. Popsal například i situace, jež postupně přibývaly v [obec] a kdy obžalovaný jedl chipsy, [jméno] se po sáčku natahoval, to naštvalo obžalovaného, a proto ho plácnul plochou dlaní po hlavě, v důsledku čehož se syn obžalovaného znovu rozbrečel, a proto jej chytnul za zápěstí, zvednul jej do vzduchu a visícího za jednu ruku ho odnesl do pokoje, kdy ho cestou, „obouchal“ o zárubně, když bylo vidět, že tak činil cíleně. Obdobná situace byla při hře s tlačítkem na ovladači televize, kdy [jméno] nerespektoval otce, který mu řekl, ať na tlačítko nesahá, a protože to [jméno] stejně udělal, tak ho otec plesknul rukou po hlavě. Dvakrát až třikrát denně tak syn dostával rukou či ovladačem. V jiném případě obžalovaný bouchnul po hlavě syna potravinářskou folií. K hádkám mezi partnery svědek uvedl, že se hádali neustále. Kolikrát stačilo, kdy poškozená promluvila s kýmkoliv ve městě, tak obžalovaný jí to poté vyčítal, žárlil na ni, vulgárně ji oslovoval. V jednom případě slyšet plácnutí a

sprostou nadávku v situaci, kdy se poškozená vrátila od kamarádky. Jinak pouze zprostředkovaně od poškozené věděl, že se spolu pobili, kolikrát i do krve. Podlitiny viděl na poškozené pouze jednou, a sice otisk ruky. Modřiny si většinou schovávala pod rukávy. Hádky v [obec] byly mnohem četnější než na [anonymizováno] ulici v [obec]. Hádky byly však většinou oboustranné, kdy poškozená vyčítala obžalovanému chování k synovi a peníze, zatímco on na ni žárlil a vadilo mu, že se stýká se svou rodinou. Když bydleli v [obec], obžalovaný vyčítal poškozené, že je tlustá, že neustále, „žere“, proto se poškozená omezovala, nejedla a celá situace ji velmi trápila. Obžalovaný dokonce poškozené zabavil mobilní telefon, aby jí nikdo nemohl telefonovat a zakazoval jí její kamarádky. K osobě obžalovaného svědek uvedl, že tento myslí pouze na sebe, je arogantní a namyšlený. Sám svědek obžalovaného několikrát upozornil na nevhodné chování, nadával mu za to, až se kvůli tomu jednou fyzicky napadli. Obžalovaný žárlil na svědka, neboť si myslel, že má s poškozenou vztah. Vztah rodičů k nezletilému popsal svědek tak, že poškozená [celé jméno poškozené] měla k [jméno] blíže, naopak obžalovaný byl bezohledný a raději se věnoval svým činnostem. Pokud jde o stravování, například v [obec] krmil obžalovaný syna poprvé v rámci dne až na oběd, teprve poté, co svědek zasáhl, dostával [jméno] jídlo i ráno. Svědek popsal i událost, kdy v době, kdy žili na [anonymizováno] ulici v [obec], odešel s [jméno] s tím, že obžalovaný měl hlídat syna. Odešli kolem 13. hodiny, a když se za tři hodiny vrátili domů, zjistili, že [jméno] je sám doma v pokoji v postýlce, ubrečený, zpocený, červený, neboť bylo léto, kdy byly zatažené žaluzie a měl zcela promočenou plenu. Následně telefonicky u obžalovaného zjistili, že minimálně dvě hodiny je syn sám doma a že obžalovaný plánoval nechat syna samotného až do večera. Obžalovaný zavíral syna do pokojíčku, dal ho do postýlky, zavřel dveře a nechával ho tam být, neboť jej brečící syn rušil a takto tam brečel hodinu až dvě. Události se lžičkou byl přítomen i bratr obžalovaného, který na tuto událost taktéž reagoval. Ke zranění [jméno] svědek uvedl, že míval na čele a hlavě boule, dostával za jídlo nebo za to, že neposlušal. Obžalovaný se i o svém synovi vyjadřoval negativně, říkal o něm, že je, „retard“ a podobně. Závěrem svědek uvedl, že nechce jít k soudu a že se nechce vidět s obžalovaným.

7. Svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené] využila svého práva nevypovídat, neboť je sestrou poškozené a obžalovaný je partnerem její sestry, obžalovaného brala jako bratra.

8. Svědkyně [celé jméno poškozené] starší, matka poškozené, taktéž využila u hlavního líčení svého zákonného práva nevypovídat, kdy obžalovaného brala jako osobu blízkou. Když vypovídala na policii, vypovídala řádně a mluvila pravdu. Postupem podle § 211 odstavec 4 trestního řádu byla proto čtena její výpověď z přípravného řízení z č. l. 55 – 63, kdy svědkyně vypovídala po poučení o právu odmítnout výpověď a tohoto práva nevyužila. Jiná situace byla v případě výpovědi ze dne [datum], kdy svědkyně odmítla vypovídat, avšak policisté neuznali její vztah k obžalovanému. Dne [datum], kdy svědkyně neodmítla vypovídat, svědkyně uvedla, že ví o tom, že obžalovaný pronásledoval její dceru, dělal na ni nátlak, psal jí, posílal jí různé fotografie. Když bydlela rodina v [obec], téměř při každé návštěvě měl [jméno] modřiny nebo boule, a to buď na hlavičce, na rukou, na zádech či na zadku a dokonce obžalovaný se jí sám doznal, že [jméno] bije. Svědkyně nechtěla, aby se obžalovaný choval takto k jejímu vnukovi. Věděla o tom, že obžalovaný má nervy, když malý křičí a pláče a poté syna zbije. K dalším zraněním vnuka uvedla, že viděla, že měl na těle stále modřiny, i pod krkem měl červený obtisk. Když dcera svědkyně odešla od obžalovaného, stával obžalovaný před ubytovnou ve dne, v noci, nebo býval u svědkyně, zásadně každý den či obden, pořád prozváněl poškozenou, posílal jí SMS zprávy, at' jde ven, že s ní chce mluvit a chce, aby se k němu vrátila. Sám obžalovaný se přiznal svědkyni, že dal poškozené facku, nebo že syna praštil, že ho bil a slíbil, že už to neudělá. To, že obžalovaný bil vnuka, věděla svědkyně od dcery. Ke vztahu partnerů svědkyně uvedla, že byl v pořádku do doby, než dcera otěhotněla, potom obžalovaný dceři zakazoval kamkoliv chodit, zakazoval návštěvy rodičů, vše. Obžalovaný nesnesl dětský pláč a křik a neuměl se s ním vyrovnat. Svědkyně řekla dceři a obžalovanému, že pokud se budou u vnuka objevovat modřiny i nadále, tak že je zbije oba dva a že na ně klidně podá trestní oznámení. [jméno] byla přítomna jednomu incidentu, kdy obžalovaný autem pronásledoval

svědkyni s její dcerou a vnukem a pokřikoval po poškozené, že je kurva, a že si nechce brát syna [jméno]. Svědkyně uvedla, že obžalovaný poškozenou pronásledoval a jezdil za ní každý den kdykoliv měl možnost. Poškozené to vadilo, nebo alespoň takto to prezentovala svědkyni. Hádky mezi partnery byly většinou kvůli synovi a kvůli žárlivosti. Fyzického napadení svědkyně nebyla přítomna, avšak na své dceři viděla modřiny, a to na ruce a pod okem, v době, kdy bydleli v [obec]. Dcera jí řekla, že se s obžalovaným pobíli. Svědkyně popsala změnu chování dcery od doby, co žije s obžalovaným, kdy začala být flegmatická a lenivá. Obžalovaný tak stál o [jméno], že prosil svědkyni, aby mu odpustila a vrátila se k němu. Obžalovaný vyhrožoval dceři svědkyně, že pokud od něj odejde a nevrátí se k němu, tak jí vezme syna a vezme si advokáty a udělá vše pro to, aby už syna neviděla. Svědkyně potvrdila, že obžalovaný bral dceři telefon, že ji zamykal a podobně. Před svědkyní si nedovolil jí vulgárně nadávat, avšak svědkyně uvedla, že se jí dcera svěřila, že jí obžalovaný uráží a označuje ji za kurvu. Takto se vyjadřoval i v SMS zprávách zasílaných svědkyni. Svědkyně popsala, že když si obžalovaný vyzvedával od ní syna, tak [jméno] se celý roztřepal, a to ve svých dvou letech a natáhl ruce po svědkyni a řekl: „bojím, bije“. Když viděl obžalovaného, tak mu řekl, že má jít pryč. [jméno] svědkyně připustila, že [jméno] je zlobivý, má radost z toho, když může někomu ublížit. I dcera svědkyně občas syna plácne přes zadek. K synovi hovoří vulgárně. Svědkyně potvrdila, že vnuk [jméno] nemá základní stravovací návyky. Pokud jde o starost o syna, zanedbávají jej pravděpodobně oba. Svědkyně uvedla, že ví o události, kdy obžalovaný nechal syna v autě a odešel za dcerou [jméno] na ubytovnu.

9. Svědkyně [jméno] [příjmení], matka obžalovaného u hlavního líčení uvedla, že již deset let žije v [obec], v žalovaném období jezdila na [anonymizováno] jedenkrát za měsíc. Navštěvovala vždy domácnost syna [jméno], u něhož spala, a proto věděla, jak to tam chodí. Vztah syna a [jméno] byl ze začátku normální, a to až do jara roku 2016, kdy byla svědkyní incidentu, kdy [jméno] zavolala rodičům, aby ji odvezli a kdy křičela po obžalovaném. Svědkyně uvedla, že sama se rozvedla kvůli fyzickému násilí, má s tímto zkušenosti, avšak poškozená nedokázala ani plakat. Svědkyně k vnukovi uvedla, že tento je hyperaktivní, je to právě obžalovaný, který k němu v noci vstává a krmí ho a zastává práce za matku. Takto bylo i v minulosti, neboť [jméno] jezdila do školy. Svědkyně uvedla, že nikdy neviděla, že by některý z rodičů ubližoval [jméno], na [jméno] ani na [jméno] neviděla žádné zranění, nebyla přítomna žádnému jinému konfliktu. Svědkyně uvedla, že se jí syn svěřil s tím, že mu [jméno] byla jednou nevěrná a že jí za to dal facku. O jiném incidentu svědkyně nevěděla. Svědkyně uvedla, že s obžalovaným má, dle jejího názoru, krásný vztah k dětem, není žárlivý ani arogantní, naopak se snaží předcházet konfliktům. K svědkovi [příjmení] svědkyně uvedla, že neví, zda má nějaký důvod obžalovanému škodit, v minulosti byli kamarádi. Dle svědkyně má její syn velmi dobré vztahy s tchyní.

10. Svědek [jméno] [příjmení], kamarád obžalovaného, uvedl, že se s obžalovaným stýká pracovně a zná jej asi osm let. Jeho družku nezná osobně, pouze ví o její existenci. K soužití partnerů svědek uvedl, že si nemyslí, že by měli špatný vztah, nikdy neviděl žádnou hádku. Kromě jednoho strupu na [jméno] si svědek nikdy nevšimnul žádného viditelného zranění, žádné zranění neviděl ani na [jméno]. [jméno] se mu nikdy nesvěřovala. S obžalovaným soukromé věci taktéž neřeší. Po rozchodu s [jméno] byl obžalovaný smutný a zklamáný, měl zájem o to, aby se k němu [jméno] vrátila. Dle svědka se o domácnost více staral obžalovaný, míval taktéž na starosti syna [jméno].

11. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedl, že poškozená byla jeho přítelkyně, kdy spolu byli asi tři čtvrtě roku v roce 2016. Obžalovaný jezdil pravidelně za synem, avšak tak činil v noci, kdy si stěžovali sousedé, nechával [jméno] zamčeného v autě a hodinu a půl se doprošoval, aby s ním poškozená odešla. Poškozená si svědkovi stěžovala, že ji obžalovaný bil, že bije syna, a že když syn křičí, tak jej obžalovaný zavírá do pokoje. Svědek se seznámil s poškozenou v situaci, kdy poškozená uvažovala o odchodu od obžalovaného, což sdělila svým rodičům a ti pomohli sehnat bydlení pro svědka a poškozenou [jméno]. Poškozená svědkovi sdělila, že nemohla nikam chodit, když byla s obžalovaným, že na tom byla psychicky špatně, neboť jí zakazoval určité věci a také jí bil. U poškozené viděl někdy v létě roku 2016 modřinu pod okem, nesvěřila se mu však, kde k ní

přišla a učinila tak až následně, kdy řekla, že to má od Jakuba. Ani k dalším modřinám se nevyjadřovala. Poškozená nechtěla o soužití s obžalovaným příliš mluvit. Chvíli chtěla být se svědkem, poté utekla za obžalovaným, pak zase před ním utekla ke svědkovi a v podstatě bylo pro svědka složité z ní cokoliv dostat. Jejich vztah skončil proto, že mu poškozená řekla, že chce mít klid a nechce, aby ji obžalovaný stále obtěžoval a proto se odstěhovala zpět k němu. Když však byla poškozená se svědkem, byl obžalovaný dotěrný, neodbytný, dokázal stát dvě hodiny na autobusovém nádraží a přemlouvat poškozenou, nadávat svědkovi i poškozené a dělat různé scény. Obžalovaný urážel i svědka, stejně jako poškozené, i jemu nadával. Většinou se incident vystupňoval do hádky, sprostých nadávek a výhrůžek, že se k němu poškozená stejně vrátí. Svědek litoval toho, že již nemá k dispozici svůj mobilní telefon, kde měl spoustu „zajímavých“ SMS zpráv od obžalovaného. Za celou dobu mu přišlo od obžalovaného asi 250 SMS zpráv, povětšinou urážky směřující vůči němu či poškozené. SMS zprávy od obžalovaného přicházely prakticky v průběhu celého dne včetně nočních hodin. V podstatě po celou dobu jejich soužití obžalovaný neustále přesvědčoval a přemlouval poškozenou k tomu, aby se k němu vrátila. Obžalovaný neustále volal, psal SMS zprávy, byl schopný přijet v jedenáct hodin v noci, rušil sousedy i pár. Svědek uvedl, že ani [jméno] nebyla zrovna vzorná matka, ale situaci by zvládala, kdyby měla normálního přítele. Poškozená nemá trpělivost s dítětem, i ona dala synovi na zadek nebo přes ruce, když křičel. V jednom případě byla volána policie, avšak než přijela, obžalovaný utekl. Svědek uvedl, že dostal od obžalovaného [příjmení] zprávu, v níž mu sdělil, že když se k němu poškozená vrátila, bude přivázána na provázku jako pejsek. [příjmení] [jméno] svědek uvedl, že je sice malý, hyperaktivní čipera, který potřebuje neustálý dohled, péči a pozornost, avšak není v žádném případě nezvladatelný, jen chce, aby si s ním člověk hrál a věnoval se mu, a aby věděl, že má o něho někdo zájem, pak je hodný. Svědek neviděl, že by obžalovaný či poškozená nějak nepřiměřeně fyzicky trestali [jméno]. [příjmení] [jméno] svědek viděl oděrky či modřiny, ty však můžou vzniknout různě. Svědek závěrem uvedl, že poškozená neví, co chce, ví však, že chce mít klid. Nyní má již poškozená obžalovaným zakázané mluvit se svědkem.

12. Svědek [jméno] [celé jméno obžalovaného], bratr obžalovaného, u hlavního líčení uvedl, že rodinu navštěvoval, když bydlela na [anonymizováno] ulici v [obec], a poté méně, když rodina bydlela v [obec]. Nikdy nebyl přítomen žádnému konfliktu mezi obžalovaným a jeho družkou, maximálně v případech, kdy tato byla naopak na obžalovaného nepřijemná. Svědek uvedl, že si myslí, že obžalovaný je dobrý otec, který má rodičovské schopnosti, který se snaží a dělá, co může. Svědek byl přítomen hádkám mezi partnery, avšak ty byly zahájeny ze strany poškozené. Na poškozené nikdy žádné zranění neviděl, [jméno] občas měl nějaké šrámy, ale ty byly z důvodu pádu či bouchnutí se. Rozhodně na něm neviděl žádné podlitiny. [jméno] je hyperaktivní, rozjancený. Dle svědka se oba rodiče dobře starají o syna a zvládají jeho hyperaktivitu.

13. Svědek [jméno] [příjmení], DiS., kamarád obžalovaného, u hlavního líčení uvedl, že domácnost obžalovaného navštěvuje třikrát až čtyřikrát ročně. Nikdy nebyl přítomen konfliktu mezi obžalovaným a jeho přítelkyní. Pouze věděl, jakým způsobem se právě chová družka obžalovaného k synovi [jméno], což se mu nelíbilo. Byla to vždy naopak družka obžalovaného, která je vůči synovi vulgární a která mu ubližuje, čemuž byl svědek přítomen ve své provozovně. Připustil, že oba rodiče syna [jméno] občas pláclí, avšak ze strany obžalovaného se nejednalo o nic brutálního, pouze o plácnutí po zadku. Vztah partnerů považuje za „italský“, kdy dle jeho názoru v 80 % času stráveného s rodinou je to poškozená, která křičí po dětech. Uvedl, že obžalovaný dává dětem lásku mnohonásobně více než jeho družka, projevuje o syna zájem, stará se o něho.

14. Postupem podle § 211 odstavec 1 trestního řádu byly čteny výpovědi svědků z přípravného řízení, a sice [jméno] [příjmení] z č. l. 81 – 87, ze kterého vyplynulo, že byl sousedem v bytě na ulici [ulice] v [obec], kde bydlela [celé jméno poškozené]. Společně navštěvoval domácnost [celé jméno poškozené] a [jméno] [příjmení]. K věci uvedl, že obžalovaný jezdil stále před předmětný dům, případně parkoval v okolí a v jakoukoliv dobu, klidně i v jednu hodinu v noci, přicházel za poškozenou a začal jí bouchat na dveře, nadávat ji, křičet na chodbě a před domem a vulgárně jí

nadávat. U toho kolikrát házel kamínky do oken. Sám tomuto byl přítomen. V jednom případě dokonce obžalovaného vyhodil z chodby a zamknul za ním vchod, načež obžalovaný pokračoval ve svém jednání venku. Poškozená žádala vícekrát svědka, aby obžalovaného z domu vyhodil, v šesti až sedmi případech se schovávala v bytě u svědka, aby si obžalovaný myslel, že není doma. K důvodu návštěv obžalovaného svědek uvedl, že prakticky denně obžalovaný chtěl, aby se poškozená k němu vrátila domů. Na to reagovala poškozená tak, že obžalovanému řekla, aby tam už nechodil a nezajímal se o ni, což však obžalovaný nerespektoval. Svědek četl i některé SMS zprávy, které byly zaslány poškozené, kdy se jednalo o samé výhrůžky, v jednom případě bylo uvedeno, že pokud neodejde, tak už [jméno] nikdy neuvidí. Takových zpráv mohlo dojít i dvě stě. Nejdříve poškozená zprávy četla, následně je rovnou mazala, neboť byly pořád stejné. Obžalovaný byl schopný napsat šest až sedm zpráv za sebou, SMS zprávy byly zasílány i svědkovi [příjmení], kdy se jednalo taktéž o vulgární SMS zprávy. Hádky slyšel svědek buď otevřeným oknem anebo jim byl osobně přítomen. Dle svědka poškozená již neměla sílu vyhazovat neustále obžalovaného, a proto ho kolikrát vyvedl svědek. Fyzickému násilí přítomen nikdy nebyl, viděl však na poškozené, že se od obžalovaného vracela s modřinami na ruku a odmítla sdělit, jak jí vznikly. Dle svědka měla poškozená strach z obžalovaného, proto se i schovávala k němu do bytu. Na nezletilém [jméno] neviděl nikdy žádné zranění, špinavý však chodil stále. Agresi ze strany některého z rodičů taktéž přítomen nebyl.

15. [jméno] [příjmení] na č. l. 88 – 94 v přípravném řízení uvedl, že poškozená je jeho neteř a taktéž bydlel na ulici [ulice] v [obec], přičemž jejich byty sousedily. Někdy v lednu roku 2016 telefonovala poškozená svému nevlastnímu otci, že ji obžalovaný bije a že pro ni mají přijet. Následně si poškozená stěžovala, že ji obžalovaný stále bije. Zda v okamžiku stěhování byla poškozená pobitá, svědek nevěděl. [jméno] jezdila na návštěvy za obžalovaným [celé jméno obžalovaného] se synem. Svědek sám viděl, že po návratu domů měla na obličej pod okem modřinu. Taktéž nezjistil, kde k ní přišla, neboť poškozená mu to odmítla říct. Jiné zranění u ní neviděl. Obžalovaný téměř denně chodil na [ulice] ulici v [obec], kde kopal do dveří a bouchal na dveře bytu poškozené, a na tyto také v jednom případě nakreslil vulgární obrázek. Svědek byl přítomen tomu, že při jeho návštěvách chodily poškozené neustále SMS zprávy, klidně i deset zpráv současně, kdy četl jednu ze SMS zpráv a tato byla velmi vulgární. Poškozená se mu nesvěřovala se svými problémy, o nich věděl pouze zprostředkovaně od své manželky či od přítele poškozené. Svědek byl přítomen hádce partnerů o [jméno]. Několikrát bouchal někdo na zeď jejich bytu, proto vyšel ze dveří a viděl, jak poškozená říká obžalovanému, aby už odešel. Fyzickému napadení však nikdy přítomen nebyl. Svědek byl přítomen události, kdy slyšel kolem desáté až jedenácté hodiny večer, a to na chodbě, a zjistil, že před dveřmi bytu poškozené stojí obžalovaný, který si údajně přijel pro syna, a proto mu svědek řekl, že snad měl přijet v jinou denní dobu, obžalovaný sdělil, že si chce promluvit s [jméno] a že syn už je v autě, že ho tam přivázal pásem. Obžalovaný dle svědka navštěvoval [jméno] v [obec] i třikrát denně. Dle svědka měl [jméno] k [jméno] dobrý vztah, naopak nechtěl jít k obžalovanému, držel se svědka [příjmení] a říkal: „ne, ne“.

16. Svědkyně [jméno] [příjmení] v přípravném řízení na č. l. 95-99 uvedla, že měla vztah s obžalovaným před tím, než začal chodit s poškozenou. Byla jejich sousedkou v domě na [anonymizována dvě slova] v [obec]. Asi jedenkrát za měsíc slyšela obžalovaného se hádat se svou partnerkou, nevěděla však, o čem. [jméno] viděla, jak obžalovaný v jednom případě uhodil svého syna [jméno] a to z důvodu, že [jméno] se převrátil jako malé miminko jinak, než obžalovaný chtěl a proto ho uhodil rukou, pravděpodobně do tváře. Svědkyně vnímala tuto reakci jako bezdůvodnou a nepřiměřenou. Asi dvakrát viděla svědkyně ze strany obžalovaného, že obžalovaný reagoval nepřiměřeně a uhodil svého malého syna. [jméno] se zastal toliko svědek [příjmení] a také jeho matka, v důsledku čehož vznikla pak hádka s obžalovaným. Svědkyně byla přítomna i hádkám partnerů, které však byly z důvodu výše popsaného.

17. Postupem podle § 211 odstavec 5 trestního řádu byly čteny znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vyhotovené znalkyní [příjmení] [jméno] [příjmení], tak jak jsou

založeny na č. l. 140 – 170 a 175 – 204, když s tímto postupem souhlasily procesní strany a ze závěrů těchto částí znaleckých posudků vyplývá, že v případě poškozené [celé jméno poškozené], u této nebyly shledány žádné závažné duševní poruchy ve smyslu nemoci. Poškozená netrpí ani žádnou z endogenně navozených, dlouhodobých poruch nálad, nejsou známky ani některé z poruch psychotických. Její intelektové schopnosti jsou hraniční, hluboce podprůměrné, na hranici mentálního defektu. Poškozená netrpí žádnou duševní poruchou, která by měla podstatný vliv na její schopnosti správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. V případě obžalovaného se pak jedná o osobu, u níž nebyly shledány známky závažné duševní poruchy ve smyslu nemoci, jeho intelektové schopnosti jsou v normě, v nadprůměru. Nebyla zjištěna toxikomanická vazba psychická nebo biologická na žádnou z návykových látek. Jeho osobnost je však značně nevyrovnaná. Jednání obžalovaného nebylo ovlivněno duševní nemocí ani duševní poruchou, nevycházelo ze závažné psychopatologie. Jeho schopnost rozpoznat nebezpečnost svého jednání a toto ovládat byla plně zachována. Proto není v jeho případě navrhováno žádné z forem ochranného léčení.

18. U hlavního líčení byla vyslechnuta znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], z oboru zdravotnictví odvětví psychologie, která vypovídala shodně jako v závěrech znaleckých posudků na č. l. 140 – 170, 175 – 204, kde v případě poškozené [celé jméno poškozené] uvedla, že v jejím klinickém obrazu dominuje simplexní, nezralá osobnost. Aktuální psychologický nálezný shledal poškozenou jako disharmonicky strukturovanou osobnost s nerovnoměrnými intelektovými schopnostmi rozmístěnými na spodní hranici pásma výrazného podprůměru. Celkové snížení intelektu, téměř až na hranici lehkého defektu spolu s oslabenou schopností číst, signalizuje u posuzované organický podklad snížených rozumových schopností. Jejich součástí je zjevný i deficit tzv. exekutivních schopností a dovedností, ukazuje u poškozené na nedostatek, „zvnitřněné“ kontroly. Je příčinou oslabené flexibility a inhibice chování, nedostatečné schopnosti jejího útlumu, potlačení zautomatizovaných, v dané chvíli nevhodných reakcí. Jejich součástí se jeví patrně i menší kontrola v rámci sociosexuální adaptace. Osobnost poškozené nese známky výrazné emoční a sociální nevyzrálosti. Ač ve vlastním kontaktu aktuálně zcela nevýrazná, testově se v popředí zobrazuje spontánní, málo modulovaná, uvolněná a netlumená emoční produktivita. Emoce postrádají hloubku a jeví se známkou situačního nadšení, méně kontrolovatelného chování, celkově labilnější emotivity a nestability nálad. V popředí sociální složky osobnosti jsou deficity socializovanosti, s preferencí vyhýbavého stylu chování. Odvíjí se od nedostatku emočních a kognitivních zdrojů potřebných k utváření a udržování zralých vztahů s druhými lidmi. Má ráda společnost a lze předpokládat, že až nutkavým způsobem má tendenci vyhledávat blízkost druhých lidí. Vedle je snaha vyhnout se složitostem života, tendence i při složitějších problémech upřednostňovat snadná řešení. Vyjadřuje osobu, která nedokáže plně využít svých schopností, povrchní a nemotivovanou, okolím vnímanou jako snadno nadšenou, zároveň jako nenáročnou, nenárokující, s malým uvědomováním si vlastních potřeb a v konfrontačním jednání s lidmi nedostatečně obratnou. [příjmení] je schopna orientovat se v motivech a záměrech druhých lidí. Je schopna tolerovat vysokou míru nepohody a dokáže přijmout jakýkoliv i negativní emocionální vztah jako osoba, která není hodna lásky, přičemž nedostává se jí vzhledu ani sebe porozumění. Není schopna přijmout zodpovědnost za své chování. V základních jednoduchých souvislostech je schopna si zapamatovat a v hrubých rysech reprodukovat prožité události. Poškozená není mentálně vybavena k podávání věrohodně působících smyšlenek. Nebyly zjištěny známky lhavosti patologické. Popisovaná inkriminovaná událost se jeví jako skutečně prožitá, a i když jsou podávány informace obsahově chudé, dávají smysl a nepostrádají potřebnou zakotvenost v celém kontextu souvisejících událostí, bez známek účelového dokreslování. Poškozená nevykazuje tendence k přebírání dominantních rolí, je naopak zvýrazněná tendence k podřídivosti, se zřikáním se zodpovědnosti a vyhýbáním se konečných řešení. Sebevědomí poškozené je nízké a celkově nevyzrálé. Chybí pocit vlastní hodnoty a jeho absence je doprovázená nerozhodností a pasivitou. Pokud jde o vztah k obžalovanému, k mužům i k synovi, znalkyně uvedla, že psychosexuální a sociosexuální vývoj posuzované odpovídá celkově její emoční a sociální nevyzrálosti, kdy lze usuzovat na známky

zvýšené vnímavosti a zvědavosti na sexuální podněty. Emočně dlouhodobě deprivovaná se stává vstřícnější přátelskému zájmu mužů, s nízkou úrovní sebekontroly a sebeřízení se jeví zároveň patrně připravena vyhovět vlastnímu sexuálnímu puzení. [Julice] city se však u ní projevují povrchně, je málo schopna pevnější emoční vazby, a to i ve vztahu k obžalovanému. K synovi má vztah kladný, na základě osobnostní struktury poškozené se však dá očekávat méně schopnosti senzitivnější péče o syna. V jednání obžalovaného vůči poškozené je možné sledovat známky ponížení, narušení osobních práv i osobní důstojnosti, se situačním navozením agresivních trestajících postojů. V postojích poškozené lze pak sledovat neschopnost efektivně reagovat na násilí svého partnera. Nelze vysledovat symptomy tzv. syndromu týrané ženy, to znamená závislost spolu s bezmocí a pasivitou. Do jisté míry reaguje poškozená aktivně, nicméně způsobem, který navyšuje hostilitu mezi partnery. Zdroj konfliktů je možné zjevně hledat v osobnosti obou partnerů, nicméně agresivní uplatňování kontroly a moci nad poškozenou, je nutné hledat především v osobnosti obžalovaného. U poškozené se nerozvinula posttraumatická stresová porucha. Jednání obžalovaného nezanechalo na poškozené trvalé následky.

19. V případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] se jedná o osobnost s inteligencí v pásmu lehkého nadprůměru. Při výrazném školním podvýkonu se však dá usuzovat na nerovnoměrné rozložení mentálních dovedností v neprospěch dispozicí pro intelektuální činnost, nicméně vyjadřuje velmi dobré předpoklady pro orientaci v praktických aspektech reálného života. Intelektová kapacita dává dostatečné předpoklady pro objektivní vnímání, zapamatování a reprodukci prožitých událostí. Emoční složka osobnosti obžalovaného je nevyzrálá, s obrazem rysů schizoidních. Dominuje emoční chlad a oploštělost a chybí schopnost empatického prožívání. Celkově vnímání, porozumění a řízení emocí je nižší a vlastní citové vyjádření chudší. Jeví se přemýšlivý a hloubavý, prosazuje se však především narcistická zaujatost sebou samým, spolu s vysokým, zároveň labilním sebehodnocením a sebeobrazem. Obžalovaný vyjadřuje potřebu kontaktu a potřebu sounáležitosti, je však málo schopen budovat hluboké, vřelé vztahy. Sám neočekává pochopení ze strany okolí a objevují se u něho pocity nespravedlivého zacházení. V běžných interpersonálních situacích je u něho zachována elementární schopnost kooperativních postojů, vyznačuje se zároveň snadnou manifestací podrážděnosti a zlosti, uvolněním dráždivých reakcí s nedostatečnou sebekontrolou, jako projevu kombinace hněvu, hanby a pocitu ponížení. Sebevědomí obžalovaného je labilní a frustrované. Schází schopnost hlubší sebekritiky a rovněž schopnost sebereflexe je zjevně slabá. Testově zvýšená tendence k pozitivní sebestylizaci ukazuje na pravděpodobnost situačního zkreslování obrazu vlastní osoby v sociální – s dispozicemi pro upřednostnění účelového blokování nepříznivých údajů o své osobě v situacích zátěže, před aktivním podáváním idealizovaných verzí své osoby a skutků. Obžalovaný při znaleckém vyšetření nepopíral určité násilí vůči poškozené i synovi, kdy připustil facky. Parametry agresivity jsou u obžalovaného zvýšené ve vazbě na zvýšený egocentrismus, emoční chudost a malou diferencovanost. Testově je zachycené trvalejší agresivní napětí. V důsledku tendence tlumit uvolňování emocí se jeví snadno podrážděný. Nervozita, podrážděnost v situacích zátěže může u obžalovaného vést k volbě chování, které může být skryté či otevřené negativistické, opoziční nebo zlostné a ve vyhrocených situacích může vést až k nepříjemným epizodickým ztrátám kontroly. Jeví se výrazem zvýšené náchylnosti k agresivní reaktivitě a vyznačuje se expresí vlastních potřeb, pocitů a mínění nepřiměřeným způsobem, s malým uvědoměním si následků svého jednání. Agresivní jednání obžalovaného ve vztahu vůči ženě se jeví být zároveň součástí potřeby moci a kontroly. Ve vztahu k synovi nelze u obžalovaného očekávat potřebnou zaujatost pro citlivé potřeby a individualitu dítěte. Dá se usuzovat na snadnější navození hostilních postojů ve stresových situacích, s dráždivostí a s uvolněním agresivního chování.

20. U hlavního líčení znalkyně doplnila, že obžalovaný je egocentricky zaměřený a ve vztahu k jakýmkoliv lidem myslí především na sebe, a na to, aby uspokojil své potřeby. Ve vztahu k dětem vychází především z nepochopení vývojových potřeb a vývojových zvláštností dítěte. V podstatě nechápe, co po něm dítě požaduje. Ani jeden z rodičů není schopný senzitivnější péče o děti.

Poškozená reaguje na krizové situace dráždivě či agresivně v situacích, kdy to překročí nějakou schopnost její tolerance, reagovat může však i únikem či útekem. Při hádce není schopna nějakých argumentů a pohotové odpovědi. K situaci, kdy poškozená nedala souhlas s trestním stíháním obžalovaného, znalkyně uvedla, že její rozhodnutí je ve velké míře ovlivněno působením obžalovaného na poškozenou, aby se k němu vrátila a pravděpodobně nějakými sliby a snahou o komfortní životní styl. Zároveň by mohl být motiv i v tom, že nemá kam jít a nemá jiné možnosti. Obecně poškozená je ovlivnitelná kýmkoliv, v situaci, kdy jí někdo něco nabídne, co je ve shodě s jejími přáními, tužbami a motivy. Obžalovaný pravděpodobně chápe, že nemůže bít ženu a dítě, ale na druhou stranu nechápe, odkud to pramení, že je u něj dána pohotovost k agresii, a že je třeba vyvinout daleko silnější vůli, aby agresii zastavil. Pokud jde o schopnost korekce nesprávného chování, musela by být vůle obžalovaného silná na to, aby dokázal potlačit uvolnění agresivního potencionálu. Znalkyně se nebyla schopna vyjádřit k rozdílům ve výchově mezi jednotlivými rodiči.

21. Z listinných důkazů provedených u hlavního líčení soud zjistil následující skutečnosti:

22. Z protokolu o vydání věci včetně fotodokumentace na č. l. 16 – 24 je zřejmá SMS komunikace mezi obžalovaným a svědkyní [jméno] [příjmení], z níž vyplývá, že si obžalovaný stěžoval svědkyni na špatné chování své družky a v rámci této konverzace se o ní vyjadřoval velmi nelichotivě. [příjmení] jsou i SMS zprávy, které si obžalovaný vyměňoval se svědkem [příjmení], kde se znovu velmi nelichotivě vyjadřuje o osobě poškozené.

23. Z úředního záznamu na č. l. 42 vyplývá konverzace, kterou vedla komisařka dne [datum] s poškozenou, kdy poškozená jí neformálně sdělila, že čeká dítě s obžalovaným, důrazně negovala tvrzení o tom, že by byla šťastná, a že by obžalovaného měla ráda a uvedla, že obnovení soužití s obžalovaným je jediná možnost v situaci, kdy obžalovaný je otec jejího dítěte, a že oznámení skutečností, které udělala, stejně na věci nic nevyřešilo.

24. Podáním ze dne [datum] poškozená písemně sdělila, že se odmítá podrobit psychiatrickému vyšetření, a to z důvodu, že na obžalovaného nepodala trestní oznámení, neboť k tomu neměla důvod, protože se na ní ani na synovi [jméno] nedopustil ničeho, co by jí nebo jemu nějak ublížilo a proto žádá, aby se ve věci nekonalo žádné jednání, aby nevystupovala jako poškozená, neboť se takto ani necítí.

25. Dle zpráv orgánů sociálně právní ochrany dětí Městského úřadu v Rýmařově na č. l. 211 – 216 bylo v rodině obžalovaného provedeno několik šetření. Ze zprávy ze dne [datum] vyplývá, že podala poškozená [celé jméno poškozené] návrh na svěření nezletilého [jméno] do své výhradní péče a stanovení výživného. Ještě před jednáním tento návrh vzala dne [datum] zpět z důvodu obnovení soužití, proto řízení bylo zastaveno. Následně bylo s rodinou jednáno dne [datum], kdy bylo zjištěno, že předchozí den si otec vzal nezletilého [jméno] bez vědomí a souhlasu matky, což bylo řešeno Policií ČR. Rodiče potvrdili ukončení společného soužití. Rodiče se tehdy dohodli, že [jméno] bude v péči matky a otec bude hradit výživné ve výši 500 Kč. K péči o nezletilého [jméno] ze strany matky neměl OSPOD žádné závažné připomínky. V rodině byla zavedena služba sociální asistence, která s rodinou spolupracovala od [datum]. V rámci této spolupráce byly řešeny také horší vztahy mezi rodiči. Ze zprávy ze dne [datum] vyplynulo, že u jednání dne [datum] byl přítomný i [jméno], který se choval k oběma rodičům dobře, vyhledával střídavě jejich přítomnost, na dítěti nebylo patrné, že by se otce bála a že by odmítalo kontakt s ním. OSPOD uvedl, že chlapec je živý, neposedný a zvědavý. Dne [datum] se poškozená svěřila pracovníci OSPOD, že obžalovaný se nesmířil s jejich rozchodem a neustále na ni naléhá a požaduje, aby obnovili společné soužití, a to prostřednictvím SMS zpráv, sociálních sítí a při vzájemném kontaktu. [příjmení] se kvůli tomu hádali před nezletilým. Při dotazu na oznámení svědka [příjmení], matka- poškozená sdělila, že obžalovaný se v době jejich společného soužití k ní choval hrubě, ve dvou případech ji fyzicky napadl, kdy měla rozseknutý ret, opuchlou pusou a oko, pokud se hádali, dostala od obžalovaného facky. Důvodem hádky bylo chování obžalovaného vůči nezletilému. Matka měla být přítomna tomu, kdy obžalovaný s nezletilým neadekvátně nakládal, bouchal ho plastovou lžící do hlavy, když

chlapec odmítal jíst, případně mu silně stiskl pusy a snažil se ho přimět k jídlu. Stalo se také, že obžalovaný zbil syna po zadku tak, že měl úplně modrý zadek. Postupně byly monitorovány vztahy rodičů mezi sebou i ve vztahu k nezletilému, kdy koncem května 2016 došlo ke změně chování obžalovaného, který si měl najít novou přítelkyni, a proto na poškozenou neměl krátkodobě naléhat. To se však změnilo, když [datum] poškozená sdělila, že ji otec neustále slovně napadá a požaduje obnovení společného soužití, což však odmítá. Obžalovaný k ní chodil domů většinou ve večerních hodinách, kdy na ni neustále slovně útočil. Nebyla ochotná mu scény tolerovat. Následně se i na synovi začaly objevovat modřiny, které měl při vrácení od otce. V srpnu 2016 bylo zjištěno znovu uklidnění vztahů. Ze zprávy ošetřujícího lékaře MUDr. [příjmení] vyplynulo, že dítě nemá znaky zanedbávání nebo týrání.

26. Ze zdravotní zprávy poškozené vyplynulo, že na poškozené ošetřující lékař nepozoroval známky násilí ze strany druhé osoby, nestěžovala si na ohrožování či násilí.

27. Dle nájemních smluv založených na č. l. 225 – 237 byla nejdříve dne [datum] uzavřena smlouva o podnájmu bytu mezi [jméno] [příjmení] jako pronajímatelem a [celé jméno obžalovaného], přičemž předmětem smlouvy byl nájem bytu na adrese [ulice a číslo] v [obec] na dobu do [datum] s možností prodloužení. Ve smlouvě je uvedena i osoba poškozené. Následně byla dne [datum] uzavřena další smlouva o podnájmu bytu na stejnou adresu s dobou nájmu do [datum], kde již jako nájemce bytu vystupuje i nezletilý [jméno]. Podnájem byl sjednán až do [datum], jak vyplývá ze souhlasu s podnájemem. Následně byla dne [datum] uzavřena nájemní smlouva mezi poškozenou, obžalovaným a pronajímatelem Ing. [jméno] [příjmení], jejímž předmětem byl pronájem bytové jednotky [číslo] na adrese [adresa]. Na základě nájemních smluv ze dne [datum] a ze dne [datum] poškozená jako nájemce užívala byt [číslo] na adrese [ulice a číslo] v [obec] jako nájemkyně nejprve do [datum] a následně do [datum].

28. Přestupkově bylo projednáváno jednání, které bylo přestupkovému orgánu oznámeno ze strany Policie ČR dne [datum] pro podezření z přestupku proti občanskému soužití, ke kterému mělo dojít v přesně nezjištěné době na podzim roku 2015 v pronajatém bytě v [obec] [anonymizována dvě slova] [číslo] kdy měl obžalovaný napadnout svou družku, několikrát ji udeřit rukou do obličeje a tahat za vlasy, přičemž tato nevyhledala lékařské ošetření. Přestupkové řízení skončilo odložením věci a to z důvodu, že v zákonné lhůtě nebyl podán kvalifikovaný návrh.

29. Dále jsou ve spise založeny listiny k prověřování oznámení o pohřešování dcery, kdy [datum] oznámila [celé jméno poškozené] starší, že pohřešuje svou dceru [jméno], přičemž dcera zanechala svého jeden a půl letého syna u ní, nechala zde mobilní telefon a své věci a oznamovatelka se domnívala, že ji proti její vůli někam odvezl její bývalý druh – obžalovaný, a to z důvodu neustálených a opakovaných sporů. Následně bylo nahlášeno, že se vrátila ve večerních hodinách poté, co byla s obžalovaným na výletě. Další přestupek je ze dne [datum], kdy se mělo jednat o přestupek proti občanskému soužití, kdy měl obžalovaný vulgárně nadávat poškozené a vyhrožovat jí, že jí nevrátí syna. Toto přestupkové jednání bylo na základě oznámení [jméno] [příjmení] ze dne [datum]. Toto řízení bylo taktéž odloženo z důvodu nepodání návrhu. Dne [datum] pak bylo zjištěno na základě telefonického sdělení poškozené, že ji pravděpodobně obžalovaný na dveře jejího bytu nastříkal červenou barvou piktogram kosočtverce s čárkou uprostřed, a že tento ji opakovaně obtěžuje telefonáty a SMS zprávami.

30. Dopisem ze dne [datum] sdělila poškozená, že absolutně nesouhlasí s trestním stíháním [celé jméno obžalovaného], ničeho se nedopustil vůči ní ani synovi a požádala, aby jí policie dala pokoj, neboť se jim narodil druhý syn. Celé jednání je zaujatě cílené proti obžalovanému s tím, že poškozená je takto označována bez jejího souhlasu. Kdyby se něčeho závažného dopustil, sama by to ohlásila.

31. Ze spisu Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 4 T 47/2016 soud zjistil, že trestním příkazem ze dne [datum], který nabyt právní moci dne [datum], byl [celé jméno obžalovaného] vinným z přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku, když dne [datum] v době

od 11.00 hodin do 11.05 hodin v [obec], okres [okres], bez vědomí a souhlasu majitelky bytu [celé jméno poškozené], přesto, že mu bylo známo, že se [celé jméno poškozené] nachází mimo své bydliště, a že by s jeho vstupem do bytu nesouhlasila, a rovněž bez souhlasu [jméno] [celé jméno poškozené], dcery majitelky, která se v bytě nacházela, poté, co [jméno] [celé jméno poškozené] na jeho zazvonění otevřela vstupní dveře, vstoupil bez vyzvání do bytu v prvním podlaží domu na ulici [ulice] v [adresa], a přes výslovné upozornění [jméno] [celé jméno poškozené], že do bytu nemá chodit, že jej má okamžitě opustit a že jej nikdo nepozval, prošel chodbu bytu až do obývacího pokoje, odkud odvedl svého syna [celé jméno poškozeného], a teprve poté z bytu odešel. Za výše uvedené jednání byl [celé jméno obžalovaného] uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, který vykonal dne [datum].

32. Z opatrovnického spisu Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 0P 178/2016 soud zjistil, že nejprve bylo u Okresního soudu v Bruntále vedeno řízení o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů. Následně se dne [datum] k soudu dostavila poškozená a žádala o sepsání návrhu na úpravu výkonu rodičovské zodpovědnosti u nezletilého [jméno] s odůvodněním, že sice bydlí s obžalovaným v jedné domácnosti, nechce s ním však hospodařit, neboť otec se neumí o syna postarat, neumí ho obléct a syn mu několikrát spadl. Dále uvedla, že otec ji několikrát fyzicky napadl, avšak trestní oznámení nepodala. Podáním ze dne [datum] však návrh matka vzala zpět, a to z důvodu, že rodiče stále žili ve společné domácnosti, a že návrh byl podán unáhleně bez rozvážnosti na doporučení její matky. Téhož dne přišlo také vyjádření obžalovaného, že se přiklání ke stornu matky, neboť nevidí žádný důvod, proč by zde byla potřeba stanovit vyživovací povinnost a svěřit dítě jenom jednomu z rodičů. Řízení proto bylo zastaveno, stejně jako řízení o úpravu styku s babičkou nezletilého. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 20. 9. 2016, č. j. 0Nc 2309/2014-68, který nabyl právní moci dne [datum], bylo rozhodnuto o svěření nezletilého [jméno] do péče matky a otcí byla stanovena povinnost s účinností od [datum] přispívat na výživu nezletilého částkou 500 Kč. Z podnětu Okresního státního zastupitelství v [okres] bylo zahájeno řízení o stanovení výchovného opatření. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne [datum], který nabyl právní moci dne [datum], byl stanoven nad nezletilým [celé jméno poškozeného] dohled, neboť v řízení bylo prokázáno, že vztahy mezi rodiči nejsou optimální, naopak byly konfliktní, otec je v rodině dominantní a v určitém ohledu nedoceňuje nezastupitelnou roli matky, která dle svých možností péči o obě děti zvládá. Protože však nedokáže účinně čelit zátěžovým situacím v rodině, je nezbytné, aby nad [jméno] probíhal intenzivní dohled. Rozhodnutí bylo vydáno na základě doporučení opatrovníka, a sice odboru sociálních věcí Městského úřadu v Rýmařově. Oba rodiče s tímto výchovným opatřením vyslovili souhlas.

33. Po provedeném dokazování soud dospěl k těmto závěrům: Pokud jde o jednání pod bodem 1., tak došlo k úpravě skutkové věty, kdy z dokazování vyplynulo jiné období, ve kterém docházelo k protiprávnímu jednání ze strany obžalovaného, a sice od podzimu 2013 do února 2016, kdy partneri žili ve společné domácnosti postupně na různých bydlištích, a to v [obec] jednak na ulici [anonymizována tři slova], následně na [anonymizována dvě slova] a poté v [obec] [anonymizována dvě slova] [číslo]. Bylo prokázáno, že obžalovaný v této době soustavně a postupně se vzrůstající četností a intenzitou zle a bezcitně nakládal se svou družkou [celé jméno poškozené], ponižoval ji, urážel ji z důvodu jejího vzhledu, podezíral ji z nevěry, kontaktoval přes mobilní telefon a sociální síť, zakazoval ji stýkat se s rodinou, přáteli a minimálně ve dvou případech ji fyzicky napadl fackami a slovními výhrůžkami, přičemž fyzický útok se podařilo prokázat ve dvou případech, a to na podzim roku 2013 a na jaře roku 2015, přičemž tyto dva útoky jednak připustil samotný obžalovaný, jednak se o těchto útocích svěčila poškozená sociální pracovníci, když její výpověď z protokolu o podání trestního oznámení nemohl soud použít. Další zranění, o kterých se vyjadřují svědkové [příjmení] a [anonymizováno] již však spadají do období, kdy poškozená nežila s obžalovaným ve společné domácnosti. Soud proto upravil skutkovou větu tak, jak vyplynulo z ostatních důkazů, především pak z výpovědí svědků, a sice jednak matky poškozené, dále pak svědka [příjmení] a především pak svědka [příjmení], a jak i tyto skutečnosti vyplývají z listinných

důkazů. Je nepochybné, že způsob, jaký zvolil obžalovaný vůči poškozené, neodpovídá běžnému stavu, a nelze jej nazvat vztahem „italským“, neboť se nejedná o vztah vyrovnaný, když jak vyplynulo ze znaleckého posudku na poškozenou, tato se není schopna odpovídajícím způsobem bránit. Z chování obžalovaného, tak jak jej popsali svědci, kteří znali situaci v rodině, vyplynulo, že obžalovaný si poškozené neváží a opovrhuje jí. Na druhou stranu je nutné konstatovat, že poškozená nikdy nevyhledala lékařské ošetření a současně z jednání obžalovaného jí nevznikly žádné psychické následky, resp. u ní nebyl shledán syndrom tzv. týrané osoby. O tom, že však soužití s obžalovaným špatně snášela, měla z obžalovaného strach, si výjimečně poškozená postěžovala svým známým, především svědkovi [příjmení] a svědkovi [příjmení], kterému vyprávěla o soužití s obžalovaným. Je zřejmé, že poškozená pravděpodobně byla svému příteli nevěrná, to však neopravňovalo obžalovaného k tomu, aby kontroloval její e-mailovou či facebookovou komunikaci, a k této přistupoval jako ke své vlastní.

34. Soud nepřihlédl k výpovědi blízkých rodinných příbuzných obžalovaného, jeho matky a bratra, neboť je zjevné, že jejich výpověď popírá i to, co připustil sám svědek. Výpověď těchto svědků je jednoznačně vedena snahou zbavit obžalovaného trestní odpovědnosti.

35. Soud proto kvalifikoval jednání obžalovaného jako přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1 trestního zákoníku, když však změnil původní kvalifikaci ve smyslu odstavce 2 písmena d) tohoto ustanovení na nekvalifikovanou skutkovou podstatu, a to z důvodu, že soud neshledal prvek dlouhodobosti. Je dlouhodobě judikováno, že prvek dlouhodobosti je závislý na intenzitě jednání obžalovaného, proto čím méně závažného jednání se obžalovaný dopouští, o to delší dobu se musí jednat. V daném případě bylo sice na poškozenou působeno v období od podzimu 2013 do února 2016, avšak vzhledem k dvěma prokázaným fyzickým útokům a vzhledem k zjištěným psychickým následkům na poškozenou, soud dlouhodobé působení na poškozenou neshledal, neboť dle názoru soudu nedosahovalo takové intenzity.

36. Pokud jde o jednání pod bodem 2., bylo prokázáno, že obžalovaný v období od roku 2015 do února 2016 znovu na společných bydleštích v [obec] a také v [obec] [anonymizována dvě slova] zle a bezcitně nakládal se svým nezletilým synem [celé jméno poškozeného], kterému dostatečně neprojevoval rodičovskou lásku a náklonnost a dále naopak ho bezdůvodně a z malicherných příčin trestal pohlavky, fackami, bitím po různých částech těla, případně údery různými předměty po hlavičce nezletilého. I v tomto případě poškozený, resp. jeho matka, nevyhledala lékařskou pomoc. Je však zjevné, že obžalovaný se ke svému synovi nechoval tak, jak by se otec ke svému dítěti chovat měl. Byť je nezpochybnitelné, že to byl otec – obžalovaný, který byl na rodičovské dovolené a měl tak hlavní zodpovědnost za výchovu nezletilého, nezvládl tento svůj úkol, a jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí, především svědka [příjmení], jeho přístup k nezletilému dítěti odpovídá přístupu k dospělému. Obdobně se vyjádřila i svědkyně [příjmení], která byla také přítomna neadekvátnímu jednání obžalovaného k synovi. I z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené] starší vyplynulo, že sám obžalovaný se jí přiznal, že syna bije. Obžalovaný žádným způsobem nezohlednil specifika výchovy takto malého dítěte nedosahujícího ani věku dvou let a přístup, který zvolil, neodpovídal jeho chápání a především způsob, kterým vynucoval po takto malém dítěti respektování svých pokynů, neodpovídal logickému požadavku na dítě tohoto věku. Bylo tak prokázáno, že obžalovaný k dítěti přistupoval bezohledně a neměl potřebnou dávku trpělivosti k tomu, aby se o takto malé dítě mohl starat. Bylo prokázáno několik případů, kdy obžalovaný z banálních důvodů nepřiměřeně trestal své dítě, aniž by zohlednil, že fyzický vývoj takto malého dítěte není ještě dokončen a svým jednáním tak může způsobit následky. Vše vycházelo z jeho nevyspělosti a nevyzrálosti pro výchovu dětí.

37. Byť se obžalovaný pokoušel přesvědčit soud o tom, že zranění, která byla na poškozeném viděna svědky, vznikla z jeho nešikovnosti a hyperaktivity, bylo prokázáno, že naopak obžalovaný náležitě nevěnoval pozornost nezletilému, a na místo toho, aby se mu věnoval, věnoval se své vedlejší aktivitě a z tohoto důvodu poškozený vyžadoval pozornost svého rodiče, které se mu však nedostávalo. Je paradoxní, že se o [jméno] a jeho možné výchově výrazně lépe vyjadřují svědek

[příjmení] a svědek [příjmení], pro které není [jméno] v žádném příbuzenském poměru, než jeho nejbližší, kteří naopak jeho zranění připisují jeho povaze. Svědkové však jednoznačně uvedli, že [jméno] vyžaduje pozornost a té se mu ze strany obžalovaného nedostává, naopak pro něj představuje překážku v cestě za plnění svého vlastního cíle. Tento závěr je znovu v souladu se závěry znaleckého posudku, které hodnotí obžalovaného jako sebestřednou osobnost, která má na prvním místě sebe, nikoliv však zájmy svých dětí.

38. Soud proto kvalifikoval jednání obžalovaného jako přečin týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1 trestního zákoníku, když ani v tomto případě nebyl shledán prvek dlouhodobosti právě s ohledem na mírnější charakter jednání obžalovaného.

39. Pokud jde o jednání pod bodem 3., pak soud nezastavil trestní stíhání obžalovaného s ohledem na ustanovení § 163a trestního řádu, když bylo prokázáno, že sice poškozená [celé jméno poškozené] nesouhlasila s trestním stíháním svého druha a trestní stíhání je vázáno na souhlas poškozené, avšak z okolností je zřejmé, že její souhlas nebyl dán, resp. byl vzat zpět z důvodu nátlaku a závislosti, kterou má poškozená vůči obžalovanému. Způsob, jakým bylo zpětvzetí souhlasu ze strany poškozené prezentováno, odpovídá spíše tomu, že toto zpětvzetí psal samotný obžalovaný. Z uspořádání jejich vztahu a z okolností, za kterých se poškozená vrátila k obžalovanému, když tak učinila po dlouhodobém psychickém působení prostřednictvím osobních návštěv, prostřednictvím opakovaných SMS zpráv, které jsou také předmětem tohoto protiprávního jednání a různých dalších výhrůžek, je zjevné, že poškozená se k obžalovanému raději vrátila, než aby snášela nadále z jeho strany tento nátlak. Z těchto důvodů proto nebylo k jejímu nesouhlasu přihlíženo.

40. Naopak bylo prokázáno, že chování obžalovaného v období od února 2016, kdy poškozená od obžalovaného nakonec odešla po předchozích neúspěšných pokusech, do září 2016, kdy se k němu po nátlaku vrátila, bylo ze strany obžalovaného doprovázeno jednáním, které má znaky protiprávního jednání, a sice jednání, kdy obžalovaný poškozenou opakovaně kontaktoval, jezdil za ní do místa bydliště, navíc, kde bydlela se svým novým přítelem a ustavičně je telefonicky kontaktoval a žádal, aby se k němu vrátila, SMS zprávami i svou neustálou a neopodstatněnou přítomností obtěžoval jejího nového přítele. Takto činil i v nočních hodinách, když oba dva partnery neustále obtěžoval, poškozené vyhrožoval, vulgárně jí nadával, stejně tak vulgárně se o ní vyjadřoval před svými známými, a to dokonce tak, že vyhrožoval tím, že již poškozená nikdy neuvidí syna. Z tohoto důvodu se proto poškozená k obžalovanému vrátila, a aby tak již nemusela snášet toto příkoří, které jí obžalovaný způsoboval. I toto jednání bylo ze strany obžalovaného potvrzeno výpovědí svědka [příjmení], který žil v té době s poškozenou a který líčil, jaké množství SMS zpráv denně chodilo poškozené, líčil, jakým způsobem obžalovaný poškozenou opakovaně prozváněl a domáhal se zvednutí telefonu od poškozené, jakým způsobem ve večerních hodinách navštěvoval rodinu, kdy měl u sebe malého syna, který měl dávno spát, kdy však zohledňoval pouze své zájmy a své potřeby, nikoliv zájmy například nezletilého. Poškozenou dlouhodobě pronásledoval na různých místech, vyhledával její blízkost, sledoval ji, ostatním znepříjemňoval život, vše s cílem, aby se poškozená k němu vrátila, když svého cíle nakonec dostal, avšak způsobem, který nelze právně aprobovat.

Soud proto kvalifikoval toto jednání jako přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno a), b), c) trestního zákoníku, když bylo prokázáno, že obžalovaný poškozené vyhrožoval ublížením na zdraví jejího syna, vyhledával její osobní blízkost, příležitostně ji sledoval a vytrvale jí prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktoval.

41. Ve všech jednáních obžalovaného soud shledal úmysl přímý předvídaný ustanovením § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť ve všech případech obžalovaný jednal vědomě a chtěl způsobit svým jednáním protiprávní následek, když mu muselo být zřejmé, že ubližování své družce, stejně jako ubližování dítěti a stejně jako tzv. stalking je protiprávní a nelze takovému

jednání poskytovat žádnou ochranu. Na všech jednáních obžalovaného je totiž zjevné, že tak činil s cílem mít z jednání osobní prospěch či alespoň ulehčit si svou situaci či práci.

42. Při úvahách o výši a druhu trestu soud zohlednil délku páčání protiprávní činnosti, následek, zohledněna byla i osoba samotného obžalovaného. Obžalovaný je nezaměstnaný, který byl v projednávaném období na rodičovské dovolené a částečně si přivydělával na různé dohody o provedení práce. Obžalovaný byl taktéž přestupkově projednáván, přestupkově vinným však uznán nebyl. V době páčání protiprávní činnosti byl obžalovaný taktéž ve zkušební době podmíněného odsouzení, a to až do [datum] pro zločin pohlavního zneužívání podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku, za nějž mu byl uložen souhrnný trest ve výměře dvou roků na zkušební dobu v trvání tří a půl roku. Obžalovaný má dvě děti, poté, co obnovil společné soužití s poškozenou, došlo k početí dalšího syna, který se narodil v průběhu tohoto trestního stíhání.

43. U obžalovaného nebyly shledány polehčující okolnosti, když svého jednání nelitoval, v zásadě se k němu ani nedoznal, přitěžuje mu naopak, že se dopustil více trestných činů a že se protiprávního jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Současně byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 27. 6. 2016, sp. zn. 4 T 47/2016 pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, které vykonal [datum], proto k tomuto odsouzení nemůže soud přihlížet jako k přitěžující okolnosti, avšak může k tomuto přihlížet při hodnocení osoby obžalovaného.

44. Při úvahách o výši a druhu trestu s přihlédnutím ke kritériím stanovených v ustanovení v § 39 trestního zákoníku soud dospěl k závěru, že přesto, že obžalovaný se protiprávního jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, jevílo by se uložení nepodmíněného trestu neadekvátní, a to v situaci, kdy se poškozená k obžalovanému vrátila, kdy se jim v mezidobí narodilo další dítě, o které se mimo jiné obžalovaný stará a dále v situaci, kdy opatrovnický soud stanovil nad výchovou nezletilého [jméno] dohled. To vše vedlo soud k závěru, že dostatečný bude trest podmíněně odložený za současného vyslovení dohledu v trvání jednoho roku a šesti měsíců uložený podle § 198 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy podle nejprísnějšiho ustanovení, přičemž zkušební dobu stanovil v trvání čtyř roků. Po tuto dobu by měl obžalovaný prokázat, že se z vytýkaného jednání poučil, že uzpůsobil své chování výchově obou nezletilých dětí a že pochopil, že způsob, jakým se dosud podílel na výchově svého nezletilého syna [jméno], neodpovídá standardní výchově takto malého dítěte.

45. O náhradě škody soud nerozhodoval, neboť se k trestnímu řízení žádný z poškozených nepřipojil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 7. února 2018

Mgr. Jana Tihelková v. r.
předsedkyně senátu